

PRENUMERATA

rocznie 48 Mb. Kr. 20
 półrocznie 24 Mb. Kr. 10
 kwartalnie 12 Mb. Ko-
 ron 24

MONITOR POLSKI

OZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI GODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT

OGŁOSZENIA

Cena za wiersz drobny
 10 pól (po 10 pól)
 10 pól
 10 pól
 10 pól
 10 pól
 10 pól

Redakcja i Administracja: Miodowa № 20.

Redakcja otwarta od 9—3 p. p.

Redaktor przyjmuje od 1—2 p. p.

Telef. red. 44-05. Telef. admin. 44-50.

DZIAŁ URZĘDOWY.

W wykonaniu artykuła 1 Ustawy Sejmowej z dnia 30 maja 1919 r. (Dziennik Praw Nr. 43 poz. 313), w przedmiocie przeznaczenia 75.000.000 marek na pożyczki ulgowe dla przemysłowców, zatwierdzamy poniższe.

WARUNKI SPECJALNE.

§ 1. Kredyt ulgowy wyjednywany jest za pośrednictwem Ministerstwa Przemysłu i Handlu, a udzielany przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową, bezpośrednio przemysłowcom, na zasadzie decyzji Komisji Kwalifikacyjnej przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu. Kredyt udzielany jest w postaci:

- 1) Dyskonta weksli opatrzonej 2-ma podpisami,
- 2) rachunku bieżącego zabezpieczonego:
 - a) takiemiz weksłami,
 - b) towarami,
 - c) solą weksłami, zabezpieczonemi kaucjami hipotecznemi
 - d) solą weksłami, zabezpieczonemi zobowiązaniami

Skarbu, lub innych Urzędów Państwowych, stwierdzającymi, że należność za udzielone dostawy i obstalunki rządowe będzie wnoszona na pokrycie kredytu ulgowego do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w oznaczonych terminach i rozmiarach.

§ 2. Pożyczki ulgowe udzielane są na potrzeby obrotowe przedsiębiorstw będących w ruchu, lub mających być niezwłocznie uruchomionemi.

§ 3. Przedsiębiorstwa pragnące korzystać z kredytu ulgowego składają Ministerstwu Przemysłu i Handlu podanie z umotywowaniem potrzeby pożyczki i wskazaniem jej wysokości, terminów oraz sposobów spłaty i rodzaju zabezpieczenia.

Do podania winny być dołączone wszystkie materiały i dane, ilustrujące stan finansowy przedsiębiorstwa i jego potrzeby, jako to bilanse i sprawozdania z ostatniego roku przedwojennego i lat następnych, tytuły prawne, jak: statuty spółek akcyjnych, akty spółek, upoważnienia do zaciągania zobowiązań, odpisy rejestrów firmowych, polisy asurancyjne, preliminarze wydatków na 6 najbliższych miesięcy, a także wykazy hipoteczne posiadanych nieruchomości.

§ 4. Listy przedsiębiorstw, mogących korzystać z kredytu ulgowego, wraz z wykazem wysokości proponowanego kredytu terminów i sposobu spłaty dla każdego z nich, sporządza Ministerstwo Przemysłu i Handlu i wnosi na posiedzenie Komisji Kwalifikacyjnej. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej są ostateczne i nie podlegają apelacji.

§ 5. Przedsiębiorstwa ubiegające się o pożyczkę winny wykazać, że są wolne od jakichkolwiek zadłużeń względem Skarbu lub innych Urzędów Państwowych.

W razach jednak wyjątkowych, gdy udzielone pożyczki danemu przedsiębiorstwu będzie bezwzględnie wskazane ze stanowiska interesów gospodarstwa kraju, Komisja ma prawo udzielić pożyczki, mając jednak na uwadze istniejące zadłużenie petenta w stosunku do jego zdolności kredytowej.

§ 6. Stopę procentową i prowizyjną od pożyczek ulgowych ustala Komisja Kwalifikacyjna, lecz razem nie powinna ona przekraczać 8% w stosunku rocznym. Do terminu płatności weksli przyjętych przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową nie może brakować więcej nad 6 miesięcy. W razie udzielenia kredytu dłuższego, weksle te winny być na siedem dni przed ich płatnością wymienione na nowe z terminem nie dłuższym nad 6 miesięcy. Wcześniejsza spłata długu może być dokonana w każdej chwili. Procenty przy dyskontie weksli będą pobierane z góry, jeżeli zaś kredyt został udzielony w postaci rachunku bieżącego, to procenty oblicza się z dołu co pół roku.

§ 7. Jednym z głównych warunków uzyskania pożyczki jest zobowiązanie petenta do prowadzenie przedsiębiorstwa bez żadnej przerwy. Zawieszenie działalności przedsiębiorstwa na czas dłuższy niż miesiąc, zupełnie niezależnie od powodów takiego zawieszenia daje prawo Komisji Kwalifikacyjnej zle-

cenia Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej zerwania umowy z winy dłużnika i wtedy cała należność Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej będzie podlegać natychmiastowemu spłaceniu bez względu na umówione terminy spłaty.

§ 8. Przedsiębiorstwo pragnące korzystać z kredytu ulgowego podpisuje zobowiązanie w Ministerstwie Przemysłu i Handlu, że przyjmuje niniejsze warunki, oraz poddaje się tym zarządzeniom, jakie podczas trwania pożyczki mogą być w tym przedmiocie wydane.

§ 9. Przedsiębiorstwa, które korzystają z ulgowego kredytu, obowiązane są przedkładać Ministerstwu Przemysłu i Handlu i Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej stałe miesięczne sprawozdania, w których ma być dokładnie określone, na jakie cele i w jakiej wysokości udzielony kredyt został zużytkowany. Komisji Kwalifikacyjnej przysługuje prawo wstrzymania wypłaty przez Polską Krajową Kasę Pożyczkową dalszych rat pożyczki, w wypadkach stwierdzenia niewłaściwego użycia przez przemysłowców wydanych już sum, lub nieracjonalnie prowadzonej gospodarki, która mogłaby narazić na szwank interesy Skarbu.

Minister Skarbu.

w z. (—) Bytka.

Minister Pracy i Opieki Społecznej.

(—) w z. A. Prystor.

Minister Przemysłu i Handlu

(—) J. Szczeniowski.

Warszawa, dnia 15 października 1919 r.

UPOWAŻNIENIE.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73.1919 r. poz. 428), Główny Urząd Ziemski upoważnia „Związek Ziemian” w Warszawie do przeprowadzania na terenie b. zaboru rosyjskiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 231).

Wobec tego, przenoszenie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi, dokonywanemu przez Związek Ziemian, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r.

Prezes

Głównego Urzędu Ziemskiego

(—) Stefczyk.

Warszawa, dn. 31 października 1919 r.

UPOWAŻNIENIE.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73.1919 r. poz. 428), Główny Urząd Ziemski upoważnia „Towarzystwo Agrarno-Osadnicze” we Lwowie do prowadzenia na terenie b. zaboru austriackiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 231).

Wobec tego, przenoszenie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi, dokonywanemu przez Towarzystwo Agrarno-Osadnicze we Lwowie, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r.

Prezes

Głównego Urzędu Ziemskiego

(—) Stefczyk.

Warszawa, dn. 4 listopada 1919 r.

UPOWAŻNIENIE.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73.1919 r. poz. 428), Główny Urząd Ziemski upoważnia „Związek Ziemian” we Lwowie do prowadzenia na terenie b. zaboru austriackiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa

Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 231).

Wobec tego, przenoszenie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi, dokonywanemu przez „Związek Ziemian” we Lwowie, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r.

Prezes

Głównego Urzędu Ziemskiego

(—) Stefczyk.

Warszawa, d. 31 października 1919 r.

UPOWAŻNIENIE.

W myśl punktu e art. 2 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r. (Dz. Ustaw Nr. 73.1919 r. poz. 428), Główny Urząd Ziemski upoważnia Galicyjski Ziemski Bank Kredytowy we Lwowie do prowadzenia na terenie b. zaboru austriackiego parcelacji większych posiadłości ziemskich na warunkach, wskazanych w Rozporządzeniu Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dn. 22 października 1919 r. (Monitor Polski Nr. 231).

Wobec tego, przenoszenie prawa własności nieruchomości ziemskich, podlegających podziałowi, dokonywanemu przez Galicyjski Ziemski Bank Kredytowy we Lwowie, nie wymaga osobnego zezwolenia, przewidzianego w art. 1 Rozporządzenia Tymczasowego Rady Ministrów z dnia 1 września 1919 r.

Prezes

Głównego Urzędu Ziemskiego

(—) Stefczyk.

Warszawa, dnia 31 października 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z. Prezydium Rady Ministrów.

Wydział Prasowy Prezydium Rady Ministrów komunikuje:

Uchwałami Rady Ministrów z dnia 4-go i 16-go października r. b. została powołana do życia Komisja rehabilitacyjna do zbadania sprawy nieprzyjęcia do służby rządowej niektórych funkcjonariuszy publicznych b. monarchii Austro-Węgierskiej. Zadaniem tej Komisji jest przeprowadzenie dochodzeń co do tych urzędników i nauczycieli oraz wogóle funkcjonariuszy publicznych żydów, którzy byli na służbie austriackiej przed 1-ym listopada 1918 r. następnie zostali na obszarze objętym najazdem ukraińskim i, mimo że po ustaniu najazdu zgłosili się do służby polskiej w czasie do 1-go października 1919 r., nie zostali do tej służby przyjęci.

Dochodzenia te mają stwierdzić, czy odmowa przyjęcia poszczególnych funkcjonariuszy do służby rządowej była uzasadniona ich zachowaniem się w czasie najazdu ukraińskiego, przyczem jako wytyczną służyć ma komisji zasada, iż nawet złożenie przysięgi i służenie rządowi ukraińskiemu nie stanowi słusznego powodu do odmówienia przyjęcia danego funkcjonariusza do służby rządowej, o ile przeciw niemu nie toczą się dochodzenia karnosądowe, na których zakończenie należałoby czekać. Wyniki tych dochodzeń wraz ze swą opinią przedłoży Komisja p. Prezydentowi Ministrów, który na ich podstawie wyda odpowiednie zarządzenia.

W skład Komisji wchodzi: jako przewodniczący delegat Ministerstwa Sprawiedliwości sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie p. Władysław Szyszkowski, dalej delegat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Naczelnik Wydziału p. dr. Adolf Rappe, następnie delegat tego Ministerstwa resortowego, którego urzędników będzie się dotyczyło dochodzenie; i wreszcie dwaj przedstawiciele ludności żydowskiej, którymi na wniosek zainteresowanych zamianowani zostali przez p. Prezydenta Ministrów dr. Henryk Rozmarin adwokat ze Lwowa, i dr. Karol Halpern, adwokat ze Stanisławowa. W dniu 9-ym b. m. delegowani z Warszawy członkowie Komisji wyjechali do Lwowa, gdzie natychmiast po ukonstytuowaniu się rozpocznie ona swe czynności.

Telegramy do Naczelnika Państwa.

Do Szefa Gabinetu Cywilnego Naczelnika Państwa, do Prezydium Rady Ministrów i do Ministerstwa Spraw Zagranicznych nadesłano następującą depeszę:

Kolonja polska w Rewlu w dzień uroczystego zawieszenia flagi narodowej na gmachu misji Rzeczypospolitej Polskiej w Estonii upoważniła mnie do złożenia w jej imieniu należnego hołdu Naczelnikowi Państwa i Prezydentowi Ministrów. Niech żyje Polska jedna, wielka i niepodzielna, niech żyje zwycięska armia polska, niech żyje Sejm!

Szef misji

(—) Bouffatt.

Telegramy do p. Prezydenta Ministrów.

W rocznicę ziszczenia najgorętszego pragnienia wszystkich polskich serc zasyłaamy Panu Prezydentowi wyrazy szacunku i życzenia wytrwania w walce o przyszłość, potęgę i godność Polski.

Członkowie sejmiku i wydziału powiatu Radzymińskiego, radni miast, wojci gmin, urzędnicy.

(—) Starosta Korsak.

Do Pana Prezydenta Ministrów I. J. Paderewskiego nadeszły następujące depesze:

W dniu rocznicy wyzwolenia Polski z pod władzy okupantów i otwarcia na Podlasiu w Siedlcach polskiej poczty pracownicy poczty, telegrafu i telefonu zgromadzeni w rodzinnym gronie przesyłają na Wasze ręce wyrazy hołdu, miłości i oddania ukochanej Ojczyźnie, wolnej i niepodległej Polsce służąc pilną i nieskazitelną służbę dla majestatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Pracownicy Poczty, Telegrafu i Telefonu w Siedlcach na Podlasiu.

Do Prezydenta Paderewskiego nadesłano następujący telegram z Lublina:

Dumni, że w dniu 2 listopada 1918 roku pierwszy stanęliśmy do wydarca kolei z rąk najezdźców, co dało możliwość uchronienia majątku narodowego od rozgromienia i co zdecydowało dzwignięcie z grobu Rzeczypospolitej Polskiej, my, kolejarze lubelscy, w dniu uroczystego obchodu rocznicy tego doniosłego czynu przesyłamy Panu, Panie Prezydencie, wyrazy najgłębszego szacunku i poważania z zapewnieniem, że zawsze stać będziemy ramieniem przy ramieniu z tymi, których celem będzie ugruntuowanie ładu, porządku w sprawiedliwości i równych praw wszystkich uczciwie pracujących obywateli.

Za Komitet Obchodowy

dr. Telesfor Górski,
Brunon Dymowski,
W. Średnicki.

Ponadto p. Prezydent Ministrów otrzymał z okazji rocznicy oswoobodzenia kraju depesze hołdownicze od Komitetu obchodu 11-go listopada w Zawierciu, pracowników poczty, telegrafu i telefonów w Piotrkowie, Rady Miejskiej w Radzynie, Rady Miejskiej w Zawierciu, Rady Miejskiej w Warce i Gminy stążakonych w Radzynie.

Wiadomości bieżące.

Spekulacja zbożem i mąką. Właściciel folwarku Modelówka pod Lubartowem Jankiel Kowartowski sprzedał jakimś nieznanym kupcom 40 korcy żyta ze zbiorów tegorocznych po 500 kor. za korzec. Oddział Urzędu walki z lichwą i spekulacją, stwierdziwszy wnie Kowartowskiego w nielegalnej sprzedaży zboża po cenach spekulacyjnych, skazał go na 10,000 mk. g. grzywny z ewentualną zamianą na 2 miesiące aresztu. Urząd walki z lichwą i spekulacją w Warszawie decyzję tę zatwierdził.

Podczas rewizji w młynie braci Horowicz w Graszynie pod Częstochową wykryto 13 worków żytniej mąki; prócz tego, jak stwierdziła służba, było w mieleniu 7 korcy żyta. Na zasadzie polecenia referenta aprobowanego młyn braci Horowicz miał dostarczyć te mąki do magazynu Ministerstwa Aprobacji w fabryce „Peltzery”, tymczasem młyn dostarczył tylko 8 worków mąki zupełnie innej mieszanej z ospą, tak że chleb wypieczony z niej, był absolutnie niezdolny do spożycia. Oddział Urzędu walki z lichwą i spekulacją w Częstochowie po gruntownym zbadaniu całej sprawy i po stwierdzeniu, że młyn braci Horowicz nie dostarczył wszystkiej mąki Wydziałowi Aprobacji, stosownie do zawartej z nim umowy, leży tylko część, a resztę sprzedał na spekulację, skazał właściciela młyna Józefa i Szlamę Horowiczów na 5000 mk. grzywny lub dwa miesiące aresztu.

Ceny lichwiarskie na flanelę. Inspektor Urzędu walki z lichwą i spekulacją udał się do firmy I. i J. Kulik, Nalewki 16, celem sprawdzenia kalkulacji faktur i ceny sprzedaży. Firma ta sprowadzała ze Szwajcarii większą ilość flanelę i kalkulację przedstawia Wydziałowi Przemysłowo-Handlowemu Urzędu. Cena kosztu flanelę za jeden metr

wynosiła loco Warszawa 8 m. 78 fen. plus 20 proc. zarobku, razem — za jeden metr 10 mk. 20 fen. Jednakże firma nie stosowała się do tej ceny, zatwierdzonej przez Urząd, a sprzedawała flanelę drożej, po 16 mk. 50 fen., pobierając 70 proc. lichwiarskiego zysku. Urząd walki z lichwą i spekulacją, stwierdziwszy, że firma Kulik dopuściła się spekulacji, usiłując kupujących wprowadzać w błąd, skazał Izaaka Kulika na grzywnę w sumie 10,000 mk. z ewentualną zamianą na dwa miesiące aresztu. Flanelę w ilości 14 sztuk skonfiskowano.

Ukarania rzeźników. Z chwilą ogłoszenia cennika maksymalnego na mięso rzeźnicy i właściciele sklepów mięsnych dokonywali rozmaitych wybiegów, aby cenniki obejść. Głównie spekulowano słoniną, ukrywając ją lub sprzedając pod pozorem słoniny węgierskiej, słoniny słonej i t. p. Ponieważ przytaczamy kilka faktów ukarania rzeźników przez Urząd walki z lichwą i spekulacją za wykroczenia przeciw obowiązującemu ich cennikowi maksymalnemu.

Funkcjonariusze Urzędu dokonali rewizji u rzeźnika Stanisława Justa przy ul. Stalowej Nr. 33. W cenniku nie była zamieszczona cena na sadło solone. Just oświadczył, że sprzedaje sadło po 12 mk. za funt, podczas gdy cena maksymalna jest 9 mk. 50 fen. Słoniny w sklepie nie było, natomiast w lodowni znaleziono jej 18 pasów, t. j. słoninę z 9 wieprzy. Skazano Justa na 10,000 mk. grzywny lub 60 dni aresztu.

Do janki mięsnej Jana Krajewskiego przy ulicy Browarnej Nr. 1-5 przyszła jedna z kupujących w celu kupienia schabu. Krajewski oświadczył, że schabu już nie sprzedaje, gdy kupująca przyszła nieco później, schabu już nie było, a na jej zapytanie, gdzie się podział K. odpowiedział, że sprzedał go do restauracji. Urząd walki z lichwą i spekulacją skazał go na 1000 mk. grzywny lub areszt 30-dniowy.

Rzeźnik Franciszek Dąbrowski przy ulicy Marszałkowskiej Nr. 44 żądał za wstróbę cieleca 7 mk. 50 fen. podczas gdy cena maksymalna jest 4 mk. Skazano go na 1000 mk. grzywny lub 30 dni aresztu.

PAŃSTWOWA CENTRALA DEWIZ.

Kursy z dnia 17 listopada 1919 r.

	Dewizy		Banknoty	
	Kupno	Sprzed.	Kupno	Sprzed.
Funty sterlingi	188.—	190.—	188.—	191.—
Dolary St. Zjedn.	44.75	45.25	44.75	45.50
" Kanadyjskie	—	—	—	—
Franki francuskie	5.10	5.20	5.10	5.25
" szwajcarskie	8.65	8.75	8.65	8.80
" belgijskie	5.65	5.55	5.55	5.70
Liry	4.—	4.10	3.95	4.15
Marki fińskie	1.90	1.95	1.85	1.95
Leje rumuńskie	1.80	1.85	1.75	1.85
Lewy bułgarskie	—	—	—	—
Floreny holendersk.	16.80	17.—	16.70	17.10
Korony szwedzkie	10.85	11.—	10.80	11.05
Korony norweskie	10.35	10.50	10.30	10.50
" duńskie	9.70	9.90	9.70	9.95
Marki niemieckie 135.—	137.—	135.—	138.—	—
(drobne do 10 mk.)	—	—	100.—	—
Korony niem.-aust.	—	50.—	—	50.—
" czeskie	92.—	94.—	—	—

Kurs przerechowania na korony 54.

TELEGRAMY.

Komunikat Sztabu Generalnego.

Warszawa 16-go listopada (P.A.T.). — Front Litewsko-Białoruski. Działalność bojowa na odcinku północnym osłabła. Nieprzyjaciół zaatakował nasze placówki pod Leplem, wszystkie jednak ataki zostały odparte.

Na południu od Borysowa oddziały nasze rozgromiły śmiałym wypadem gromadzące się siły bolszewickie, biorąc do niewoli 400 jeńców, zdobywając 4 armaty, 2 karabiny maszynowe i większą ilość materjału wojennego.

Na odcinku poleskim walki patroli. Front Wołyński. Nieprzyjacieli prowadzi na naszym przedpolu energiczne wywiady.

W zastępstwie szefa sztabu generalnego

Haller, pułk.

Delegacja polska na Litwę.

Wilno, 16 listopada (P.A.T.). — Do Kowna udała się stąd delegacja, składająca się z przedstawicieli poszczególnych oddziałów polskiej opinii publicznej na Litwie. W skład delegacji wchodzi: Witold Abramowicz, Aleksander Babiański, Stanisław Bagieński, Stefan Mickiewicz, Zygmunt Rewnowski, Antoni Wigierski, Aleksander Gasztowt. Zadaniem delegacji jest zetknięcie się z czynnikami miejscowymi litewskimi i polskimi, celem zasięgnięcia informacji u źródła.

Zobowiązania czeskie a węgiel.

Cieszyn, 16 listopada (P.A.T.). — Czesi zobowiązali się układem z 15 marca do dostarczenia Polsce z Zagłębia 92,000 ton miesięcznie, dostarczali zaś w ciągu miesięcy letnich tylko po 70,000 ton. Do końca października zalegli z dostawą 17802 wagonów węgla i 3762 wagonów koksu. W listopadzie jeszcze zredukowali swoje wysyłki.

Wszelkie interwencje dyplomatyczne nie należą do Polski, sytuacja się nie poprawi.

Bułgaria gotowa jest podpisać traktat.

Lyon, 16.XI. (P.A.T.) Radio st. warsz. Bułgarska delegacja pokojowa nadesłała do sekretariatu generalnego konferencji pokojowej notę uzgodzoną, podpisaną przez Sarozowa, donoszącą, że Bułgaria jest gotowa podpisać traktat. Jest bardzo prawdopodobne, że podpisanie traktatu nastąpi niebawem, a mianowicie natychmiast po przyjęciu do Paryża bułgarskiego prezydenta ministrów Stambuljkiego.

Wojska lotewskie wypierają Niemców.

Kopenhaga, 16.XI. P. A. T. Radio st. warsz. Ofensywa wojsk lotewskich uwienczona została najzupełniejszym powodzeniem. Niemieckie siły zbrojne są w odwrocie na całej linii. Wojska lotewskie, wspierane ogniem artyleryjskim floty koalicyjnej, przekroczyły w dniu 10 b. m. granicę hurlandzka, odrzucając Niemców pomimo zacietego oporu z ich strony. W ciągu nocy z 10 na 11 listopada opór armii nieprzyjacielskiej został na całym froncie pod Rygą przełamany. Wojska lotewskie, jakkolwiek źle odziane i bardzo niedostatecznie zaopatrzone, przeprowadziły się przez Dzwinę i po brawurowym ataku zdobyły wszystkie przedmieścia, położone na lewym brzegu rzeki.

LIST GOŃCZY.

Sąd Okręgowy w Łodzi, Wydział Karny, na zasadzie art. 846 i 847 Ust. Post. Karn. oskarża mieszkanka Rudy Pabjanickiej Jana Owczarkę, lat 22, syna Jana i Józefy, katolika, robotnika, postawionego w stan oskarżenia z art. 51, 581 cz. 2 i 3 Kod. Karn. i ukrywającego się.

Rysopis poszukiwanego nieznany.

Każdy, posiadający wiadomość o miejscu pobytu poszukiwanego Jana Owczarka, obowiązany jest wskazać miejsce to policji, a władze policyjne obowiązane są odesłać zatrzymanego do więzienia w Łodzi przy ul. Miłsza, do dyspozycji Sądu Okręgowego m. Łodzi, do akt Nr. K. I. 1 251.19.

LIST GOŃCZY.

Sąd Okręgowy w Łodzi, Wydział Karny, na zasadzie art. 846 i 847 Ust. Post. Karn. poszukuje mieszkanka gminy Dobrej Andrzeja Siude, syna Jakóba i Marjanny, lat 19, urodz. i ostatnio zam. we wsi Dobra, teźże gminy, pow. Brzezińskiego, postawionego w stan oskarżenia z art. 581 cz. 2, 51 Kod. Karn. i ukrywającego się.

Rysopis poszukiwanego nieznany.

Każdy, posiadający wiadomość o miejscu pobytu poszukiwanego Andrzeja Siudy obowiązany jest wskazać miejsce to policji, a władze policyjne obowiązane są odesłać zatrzymanego do więzienia w Łodzi przy ul. Miłsza, do dyspozycji Sądu Okręgowego m. Łodzi, do akt Nr. K. I. 2. 68.19.

LIST GOŃCZY.

Sąd Pokoju w Łosicach powiatu Konstantynowskiego, w myśl art. 846 i 847 Ust. Post. Karn. poszukuje zbiegłego mieszkanka wsi Piszczatki, gminy Połowieckiej, powiatu Brzesko-Litewskiego Ignacego Puskarewicza, syna Łukasza, oskarżonego z art. 581 Kod. Karn.

Wiek i rysopis oskarżonego nieznany.

Każdy, komu jest wiadome miejsce pobytu Puskarewicza, winien o tem zawiadomić władze sądowne, lub policyjne.

Od Wydawcy „Monitora Polskiego“.

Wobec znacznego wzrostu kosztu druku i papieru oraz innych wydatków, związanych z wydawnictwem pisma, zmuszeni jesteśmy do podwyższenia prenumeraty „Monitora Polskiego“, która od 1 stycznia 1920 r. wynosić będzie:

Rocznie mk. 72 kor. 144.
Półrocznie „ 36 „ 72
Kwartalnie „ 18 „ 36.

Zagranicą:

Doплата (porto) Kwart. mk. 7.50.